

f. Eks. ved Tilkaldelse af Professor Vinding Kruse til Udvalget sikkert vil være muligt ret hurtigt at naa til et Resultat —, saa vil jeg rent personlig foretrække, at man indtil videre bevarer status quo fremfor at se dette for øvrigt betydningsfulde Lovforslag sinket væsentligt af den Grund, saa meget mere som Hovedreglerne om Underpant i Løsøre i allerhøjeste Grad tiltrænges, særlig i Sønderjylland, hvor man er meget utilfreds med den gældende Retstilstand.

Endelig nævnte det ærede 15de landskingsvalgte Medlem (Godskesen) som uheldig Bestemmelsen i § 51 om Lovens Ikrafttræden, idet der i Lovforslaget staar, at Loven træder i Kraft den 1. Januar 1928, dog at det ved kongelig Anordning kan bestemmes, at den skal træde i Kraft fra et tidligere Tidspunkt. Jeg er egentlig ikke enig med det ærede Medlem her, hvor det drejer sig om et Lovforslag af denne Art. Jeg synes, det kan være vanskeligt for Rigsdagen og ogsaa for Ministeriet paa Forhaand at afgøre, hvor hurtigt en saadan Lov kan træde i Kraft, da der altid er adskillige Forarbejder at udføre, men det er paa den anden Side ønskeligt, at Love af den Art træder i Kraft saa hurtigt som overhovedet muligt. Derfor foretrækker jeg Regelen i § 51, og jeg haaber, vi kan blive enige om en Mellemvej, saaledes at man satte en vis Frist mellem den kongelige Anordnings Udfærdigelse og Lovens endelige Ikrafttræden. Derved vilde man undgaa at overraske Borgerne, eller hvem der har med Lovforslaget at gøre, saaledes som det ærede Medlem befrygtede, idet det ærede Medlem jo ved, at Justitsministeriet er meget hurtigt af sig.

Men alt dette er jo underordnede Punkter, om hvilke jeg naturligvis gerne vil forhandle i Udvalget. I det store og hele maa jeg takke for den velvillige Modtagelse, dette Lovforslag har faaet. I dette Tilfælde er jeg dog, trods den ringe Beskedenhed, jeg skal være i Besiddelse af efter den almindelige Opfattelse, saa beskeden, at jeg lader Takken gaa videre, først og fremmest til Professor Vinding Kruse, men ogsaa til Justitsministeriets Departementschef Svendsen, som personlig paa ethvert Trin af denne Sag har arbejdet sammen med Professoren og de andre Personer og Institutioner, der har gennemgaaet Forslaget. Selv har jeg naturligvis fulgt dette Arbejde, men jeg har dog ikke kunnet deltage saa meget deri som i forskellige andre Lovforslag, saa det er disse to Herrer, Takken væsentligt tilkommer.

En Ting vil jeg sige endnu. Det glæder mig at høre, at man fra forskellige Side, vist

fra alle Ordføreres Side, ønsker dette Lovforslag fremmet saa hurtigt som muligt. Jeg beklager derfor, at Lovforslaget er kommet saa sent til det høje Ting. Det er ikke min Skyld. Fra Justitsministeriets Side — og her har jeg ydet min Medvirken, idet jeg stadig har presset paa — har man ønsket, at dette Forslag skulde komme frem allerede i November Maaned. Det viste sig imidlertid, at særlig Departementschefen i Indenrigsministeriet havde forskellige Betænkeligheder, og Forhandlingerne for at faa disse Betænkeligheder ryddet til Side — hvilket for øvrigt ikke helt lykkedes — er trukket ud i Maanedsviis. Dette beklager jeg, men jeg haaber, det alligevel vil være muligt for den høje Rigsdag at gennemføre Lovforslaget i denne Samling. Det vilde fra mange Sider mødes med stor Tilfredshed, om denne organisatoriske Lov kunde blive gennemført.

Nygart: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Johannes Pedersen), udtalte, at det var ikke rigtigt, hvad jeg sagde, at disse Dokumenter blev læst op. Jeg gaar dog ud fra, at det vist efter de bestaaende Regler er paabudt, at de skal læses op, og jeg maa da ogsaa gaa ud fra, at de virkelig bliver læst op; i hvor stort Omfang det sker, om de bliver oplæst helt eller delvis eller blot refereret, ved jeg ikke, men derom kan maaske den højtærede Minister give Oplysning. Men at det ikke er helt uberettiget af mig at gøre den Paastand gældende, vil man vist indrømme.

Den højtærede Minister udtalte en Tak til mig for min Paaskønnelse af de Bestræbelser, der gik igennem det Forslag, vi her behandler, og som gaar ud paa at samle alt, hvad der vedrører denne Sag, i selve Loven. Det er rigtigt, at jeg paaskønner det, og jeg paaskønner det, hver Gang jeg møder denne Bestræbelse. Det glæder mig at erfare, at den højtærede Minister stadig har sine Bestræbelser rettet paa dette ogsaa for kommende Loves Vedkommende, og jeg vil tilføje, at naar den højtærede Minister maaske undertiden hører ilde for, særlig maaske af Embedsmændene i Ministerierne, at han affatter sine Forslag for folkeligt, saa tror jeg, jeg tør sige, at han sikkert kan glæde sig ved stor Tilslutning til sine Bestræbelser i saa Henseende ude i Befolkningen. Det gælder jo dog om, at den store Befolkning kan forstaa Lovene selv og ikke skal behøve at henvende sig til en Sagfører for at faa at vide, hvad der egentlig menes med dem.